

[Finansministeren.]

unødvendigt at gentage, men det er åbenbart nødvendigt at gøre det: det har været naturligt, at denne procent gik ned i takt med huslejereguleringen. Det ville have været urimeligt over for parcelhusejerne, hvis man havde opretholdt de 6 pct., man havde før krigen. Det var naturligt, at denne procent gik ned samtidig med, at huslejen blev holdt nede i kraft af huslejereguleringen i etageejendomme, i udlejningsejendommene. Det må dog være lige så naturligt — og det ligger i boligforliget; det er ikke en opfindelse, jeg står og gør her; det er noget, de 4 partier er blevet enige om — at vi skal tilbage til en normal tilstand, og en normal tilstand er altså, at man med hensyn til lejeværdien i parcelhusene får en rimelig rente, når man skal bruge denne til beregning af, hvad lejeværdien er. Det er vi alle sammen enige om. Det blev vi enige om ved boligforliget, det skal der ikke røres ved.

Det, det drejer sig om nu, er, at man skal sætte noget nyt i gang; man skal sætte disse ejerlejligheder i gang. Vil man så virkelig fra konservativ side have, at vi her i folketinget skal tilslutte os, at der en gang til bliver begået en kæmpebrøler som den, vi vel alle, når vi ser på den udvikling, der er foregået i grundpriserne osv., er enige om er blevet begået på dette område? Skulle vi nu indføre et nyt, stort element, der igen driver grundpriserne op ved at give ejerlejlighederne disse fordele? Vi kan ikke se det rimelige i det. Vi kan heller ikke se det sagligt rigtige eller det logisk rigtige i det. Det er en ny type, der her kommer, og det må være rimeligt og rigtigt, at den starter på det én gang anerkendte grundlag efter statskattelovens almindelige regler, og det vil sige, at det skal være lejeværdien, der anvendes, og det er jo også det, det skal være, også dér, hvor man laver skønmæssige vurderinger, hvilket, som det blev nævnt netop af hr. Arthur Jacobsen, sker for håndværkere, detailhandlere og andre, der får deres lejlighed vurderet, ligesom landbruget gør det. Det er muligt, at vurderingen visse steder er for lav, men reglen er i virkeligheden, at man skal vurdere efter lejeværdien, og det må være den samme regel, der skal gælde her, hvor vi jo har god

mulighed for at foretage en sådan vurdering.

Der er altså ikke tale om, at de partier, der tilslutter sig finansministerens forslag på dette punkt, er med til at fordyre boligen for dem, der skal bo i ejerlejligheder. Tværtimod er de med til at forhindre, at der skabes nye store kapitalgevinster i disse boliger. Det er det, vi gerne vil forhindre; hvis vi virkelig kan forhindre det, er vi også glade for det.

Jeg forstår ikke hr. Niels Westerbys standpunkt på dette område. Hr. Niels Westerby holdt i sin tid en stor tale — det var vist forrige år, da vi forhandlede om ligningsloven — om, at man burde sætte procenterne op for de nye parcelhuse, og om, at vi hurtigst muligt skulle finde frem til betydelig højere procenter på dette område. Jeg forstår ikke rigtig, at man så, når der netop er tale om noget nyt, nemlig ejerlejlighederne, så ikke vil være med til at finde en sådan rimelig løsning.

Jeg takker for den tilslutning, der fra et flertal har været til gennemførelse af lønmodtagerfradraget, og i øvrigt for den behandling, lovforslaget har fået.

Alfred Bøgh: Den ærede finansminister kunne ikke forstå venstres stilling til lønmodtagerfradraget som en begyndende skattereform, idet dog også vi havde ønsket en ændret skattereform.

En af vore begrundelser er, at hvad angår lønmodtagerfradraget, kan man jo — og det vil jeg gerne bede ministeren bekræfte — fradrage øgede driftsudgifter, såfremt man kan dokumentere det, og da udviklingen er gået så stærkt med hensyn til øgede driftsudgifter, er masser af skatteydere jo vænnet til at dokumentere disse driftsudgifter. Der er således mulighed for at følge udviklingen op på dette område ved netop at få et større fradrag end de 400 kr. At det er således, vil jeg for en ordens skyld bede finansministeren bekræfte.

Poul Schlüter: Finansministeren svarede på mine bemærkninger om hustrufradraget, at de var ganske usaglige. Det har jeg lidt svært ved at forstå, når finansministeren et øjeblik senere åbent erkender, at han er enig i vor betragtning om, at hustrufradraget er for lavt. Det må vel være det